

Žišo do Młynikojc a glědajšo za jich Mětom, kótaryž jo nězjabki šěžko schófeł. — Płašina a Kjarcmařka sajžaštej cora hu nas kulki, žinsa stej wónej a naša mama hu Nowych, witše pójdu wšykne Bogulicom, tak se napomagaju mjazy sobu. — Nowakowy zawoła Krawcowego, hobej se daštej na Břušcynego a pšepřaskaštej jogo. — Susedojc žowća wijachu struski do wěnk. — Hu Gniłojc¹⁾ běšo a žěšo zle, pseto jomu se žěto nězezda a wóna pšepora wšyknu zaslužba z puchotu. — Mej smeje jeje pšašatej, ale dobrego wótgrona nedostałej. — Ja kšěł hyšći drugich gójcow rady pšašaš, gaby jano pomocy se nažaš mogał. — Wšykne srědnosci, kótarychž smy hužywali, něksě pomagáš. — Łožniki hobcakachu dwa tyžeńa, aby jich łož tuchylu se zhupořezowała. — Nuchaj, ga bužoš cuš, kak wóno wóna.

B. Der Mensch entflieht dem Leiden wie einem Übel (einer bösen Sache). — Mit Dank gegen Gott genoß er diese Speise. — Ursula (Hoša) Kjarzmar und Marianne Klausch (Klawuš) pflückten im Garten Blumen und wanden Kränze. — Wir erwarten morgen Herrn Kschischan (Kšiščan) und Frau, meine Frau und ich würden uns sehr freuen, wenn auch Sie uns beehren würden. — Mit Herrn Kosak fahre ich zuweilen nach Forst, er hat dort bei Belas (Běla) oft etwas zu tun. — Kowals Großvater ist sehr krank, als wir ihn aber besuchten, unterhielt er sich mit uns über allerlei Sachen. — Wir haben bisher auf alle wendischen Zeitungen abonniert, welche gedruckt werden. — Die junge Frau Drabo ist eine geborene Werchosch (Wěrchoš).

62.

Verba der siebenten Klasse; § 62. Dazu §§ 57. 58. 59. 74b3.

A. Słodko zni do hušowu słowo mašerineje řečy. — Žiši grońe cuzemu klěboju guska. — Chtož słowa nězaržy, zgubijo dowěru a cesć. — Na kólasu po huzkich sčazkach jězdžimy, z wózom pak jano pó šyrokej droze. — Deščowa wóda pomałem z łópenow hoběžyjo, jo-lic pak do tšugow a groblow se zgromažila, z mócu wótběžyjo. — Nejlěpše wójaki

¹⁾ Fam.-Name = Der Faulenzer.